

UCHWAŁA NR XVII/126/2012
RADY GMINY I MIASTA IZBICA KUJAWSKA
z dnia 27 września 2012 roku

w sprawie zatwierdzenia „Planu Odnowy Miejscowości Sokołowo na lata 2012-2020”

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 6 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 Nr 142 poz.1591, z późn. zm.) w związku z art. 10 ust. 2 pkt. 2 lit. b rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Odnowa i rozwój wsi” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 (Dz.U. Nr 38, poz. 220 ze zmianami)

Rada Gminy i Miasta
uchwala, co następuje:

- § 1. Zatwierdzić „Plan Odnowy Miejscowości Sokołowo na lata 2012-2020” stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.
- § 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy i Miasta Izbica Kujawska.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Marian Lewandowski

Załącznik Nr 1
do uchwały Nr XVII/126/2012
Rady Gminy i Miasta Izbica Kujawska
z dnia 27 września 2012 r.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI
SOKOŁOWO
NA LATA 2012 – 2020

Opracowany przez
Grupę Odnowy Wsi Długie
18 września 2012

Spis treści

Spis treści	2
1. Wstęp	3
2. Charakterystyka miejscowości	4
2.1 Położenie	4
2.2 Ludność	7
2.3 Historia	8
3. Analiza zasobów wsi	11
3.1. Środowisko przyrodnicze.....	12
3.2. Dziedzictwo religijne, historyczne i kulturowe	13
3.3 Infrastruktura techniczna	15
3.4 Gospodarka i rolnictwo	15
3.5 Sąsiedzi	16
3.6 Instytucje.....	16
3.7 Kapitał ludzki	17
4. Analiza SWOT	18
5. Wizja rozwoju wsi.....	20
6. Arkusz Planowania Długoterminowego	22
7. Opis planowanych działań inwestycyjnych i przedsięwzięć aktywizujących społeczność lokalną .	23
8. Podsumowanie.....	26

1. Wstęp

Celem niniejszego opracowania jest sformułowanie strategii odnowy wsi, czyli dokumentu umożliwiającego określenie głównych problemów i sposobów ich rozwiązania, a także pełniejsze wykorzystanie potencjału drzemiącego w mieszkańcach wsi. Oprócz tego Plan Odnowy Miejscowości jest pierwszym etapem na drodze ku lepszej przyszłości mieszkańców zarówno wsi Sokołowo, jak i całej gminy Izbica Kujawska.

Plan Odnowy Miejscowości jest jednym z elementów wpływających na rozwój wsi oraz poprawę warunków pracy i życia mieszkańców. Opracowanie i uchwalenie takiego dokumentu stanowi niezbędny warunek przy ubieganiu się o środki finansowe w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 – 2013 Działanie Odnowa i Rozwój Wsi.

Plan Odnowy Miejscowości Sokołowo jest dokumentem o charakterze planowania strategicznego i ma na celu stworzenie szczegółowej koncepcji i wizji rozwoju danej miejscowości. Odnowa i rozwój wsi jest wypadkową wielu działań, wśród których pierwsze miejsce zajmuje aktywność, zaangażowanie i solidarna postawa mieszkańców, dlatego też w przygotowaniu dokumentu uczestniczyli aktywnie mieszkańcy Sokołowo. Plan Odnowy Miejscowości zawiera działania długofalowe, określone w horyzoncie czasowym na lata 2012 – 2020. Określa generalny kierunek rozwoju oraz przedstawia metody i narzędzia jego wdrażania. Ponadto umożliwia planowe realizowanie działań ukierunkowanych na tworzenie jak najkorzystniejszych warunków rozwoju wsi i życia mieszkańców.

Obszarem realizacji Planu Odnowy Miejscowości Sokołowo jest sołectwo Sokołowo wchodzące w skład gminy Izbica Kujawska, a okres realizacji zadań w nim zawartych obejmuje lata 2012 – 2020.

Plan Odnowy Miejscowości Sokołowo został opracowany przez Grupę Odnowy Wsi. Założenia do dokumentu zostały omówione na zebraniu wiejskim o charakterze konsultacyjnym, a na koniec w drodze uchwały dokument został przyjęty.

W trakcie opracowywania dokumentu mieszkańcy sołectwa wypełnili ankiety, których odpowiedzi wskazały główne potrzeby inwestycyjne dostrzegane przez mieszkańców. Mieszkańcy wskazali także zasoby i bogactwo charakterystyczne dla tego obszaru.

2. Charakterystyka miejscowości

2.1 Położenie

Gmina Izbica Kujawska leży na terenie Pojezierza Wielkopolsko-Kujawskiego w obrębie Wysoczyzny Kujawskiej. Zajmuje teren o powierzchni 132,05 km², z czego 2,26 km² przypada na miasto Izbica Kujawska. Położona jest w województwie kujawsko-pomorskim w powiecie włocławskim i sąsiaduje z należącymi do niego gminami Lubraniec, Boniewo i Chodecz. Sąsiaduje również z gminą Topólka, leżącą na obszarze powiatu radziejowskiego oraz z gminami Babiak i Przedecz w powiecie kolskim, w województwie Wielkopolskim.

Rysunek 1. Położenie Gminy i Miasta Izbica Kujawska na tle Polski

W okresie staropolskim Izbica Kujawska należała do województwa brzesko-kujawskiego (powiat przedecki). W 1331 r. na okres kilkunastu lat zagarnął ją Zakon Krzyżacki. W 1793 r. znalazła się pod panowaniem pruskim, w departamencie poznańskim i powiecie kowalskim. Po utworzeniu Księstwa Warszawskiego weszła do departamentu bydgoskiego (powiat kowalski). W Królestwie Polskim (1815-1837) miasto należało do województwa mazowieckiego i obwodu kujawskiego. W 1844 r. powstała gubernia warszawska. Od tego momentu miasto znajdowało się w guberni warszawskiej, w powiecie włocławskim. Od 1866 do 1914 r. miasto (zdegradowane po 1870 r. do osady) znajdowało się w guberni kaliskiej, w powiecie kolskim. W czasach Drugiej Rzeczypospolitej, do 1938 r. Izbica Kujawska znajdowała się w województwie łódzkim i powiecie kolskim. Następnie,

wskutek reorganizacji województw, weszła w skład województwa poznańskiego (powiat kolski). W latach okupacji hitlerowskiej Izbica Kujawska wraz z powiatem weszła w skład rejencji inowrocławskiej, położonej w „Kraju Warty”. Po wojnie, przez trzy dekady funkcjonowała w województwie poznańskim (powiat kolski). W latach 1975-1998 (po odzyskaniu praw miejskich – 1973 r.) znalazła się w województwie wrocławskim. Od 1999 r. gmina i miasto Izbica Kujawska leżą na skraju województwa kujawsko-pomorskiego, w powiecie wrocławskim. Samo miasto usytuowane jest przy drodze z Włocławka do Koła, w odległości 37 km od siedziby powiatu.

Rysunek 1. Położenie Gminy i Miasta Izbica Kujawska na tle powiatu wrocławskiego i województwa kujawsko- pomorskiego

Ośrodkiem gminy jest miasto Izbica Kujawska, siedziba władz. Usytuowane jest przy drodze nr 270 z Włocławka do Koła, w odległości 37 km od siedziby powiatu. Do Bydgoszczy, miasta wojewódzkiego, odległość wynosi 120 km, do Warszawy 190 km, do Łodzi 100 km, do Poznania 150 km.

Przez teren gminy przebiegają dwie drogi wojewódzkie, cztery drogi powiatowe, linia kolei wąskotorowej, a także rurociąg "Przyjaźń" i gazociąg DN 500. Łączna długość dróg gminnych, w większości utwardzonych, wynosi 100 km. Izbica Kuj. ma bezpośrednie połączenia autobusowe z Ciechocinkiem, Licheniem, Łodzią, Płockiem, Poznaniem, Toruniem i Wrocławiem.

W wewnętrznym podziale administracyjnym, gmina Izbica Kujawska dzieli się na 34 jednostki sołectkie: Błenna, Błenna A, Błenna B, Śmiety, Gąsiorowo, Wiszczelice, Mchówek, Ciepliny, Długie, Nowa Wieś, Cieplinki, Modzerowo, Grochowiska, Józefowo, Kazanki, Obalki, Komorowo, Helenowo, Ślazewo, Świętosławice, Mieczysławowo, Naczachowo, Wólka Komorowska, Wietrzychowice, Skarbanowo, Pasieka, Świszewy, Sokołowo, Tymień, Augustynowo, Szczaków, Zdzisławin, Kazimierowo, Chociszewo.

Rysunek 2. Sołectwa wchodzące w skład Gminy Izbica Kujawska

Miejscowość Sokołowo to jedno z 34 sołectw Gminy Izbica Kujawska. Sołectwo położone jest na wschód od centrum gminy Izbica Kujawska. W skład sołectwa wchodzi tylko jedna miejscowość – Sokołowo. Miejscowość Sokołowo graniczy z miejscowościami: Augustynowo, Pasieka, Skarbanowo, Kazanki, Komorowo i Józefowo.

Wieś Sokołowo należy do zwartych wsi ulokowanych przy trasie Kowal - Szczerkowo w południowej części gminy i jest oddalone 4 km od Izbicy Kujawskiej.

2.2 Ludność

Według danych Urzędu Gminy i Miasta Izbica Kujawska na koniec roku 2011 liczba ludności wynosiła 7982. Na dzień 30 czerwca 2012 Gminę i Miasto Izbica Kujawska zamieszkiwało 7961 osób, w tym 3916 mężczyzn i 4045 kobiet.

Tabela 1. Struktura demograficzna Gminy i Miasta Izbica Kujawska w latach 2005-2010

Wyszczególnienie	J. m.	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Liczba ludności								
ogółem	osoba	8006	7952	7961	7970	7955	7921	-
mężczyźni	osoba	3943	3935	3917	3911	3901	3866	-
kobiety	osoba	4063	4017	4044	4059	1444	4055	-
w miastach								
ogółem	osoba	2781	2745	2752	2771	2772	2753	-
mężczyźni	osoba	1346	1340	1329	1329	1328	1310	-
kobiety	osoba	1432	1405	1423	1442	1444	1443	-
na wsi								
ogółem	osoba	5225	5207	5209	5199	5183	5168	-
mężczyźni	osoba	2594	2595	2588	2582	2573	2556	-
kobiety	osoba	2631	2612	2621	2617	2610	2612	-

Źródło: Dane GUS

Liczba mieszkańców wsi Sokołowo przedstawia się następująco:

Tabela 1. Struktura demograficzna wsi Sokołowo w latach 2007-2011

	2007	2008	2009	2010	2011
liczba ludności	120	115	119	119	118

Źródło: Dane UGiM w Izbicy Kujawskiej

Obecnie sytuacja demograficzna w gminie jest ustabilizowana, z tendencją niewielkiego spadku. Mają miejsce nieznaczne wahania liczby ludności (zarówno pod względem urodzeń i zgonów, jak i migracji ludności).

2.3 Historia

Ziemie, na których położona jest Izbica Kujawska, były zamieszkałe już kilka tysięcy lat przed naszą erą. We wsi Wietrzychowice odkryto grobowce megalityczne, które stanowią dowód na istnienie osad ludzkich na tych terenach już 3500 lat p.n.e. Pochodzenia nazwy Izbica nie da się wyjaśnić jednoznacznie. Jeden z wariantów głosi, że nazwa wzięła się od rzeczki Izbica, nad którą miał wznosić się drewniany zamek. Już przed XII wiekiem Izbica stała się ośrodkiem produkcyjnym i rzemieślniczym dla pobliskich wsi. Warto wspomnieć, że na długo przed uzyskaniem praw miejskich Izbica była określana mianem miasteczko szlacheckie – czytamy o tym w źródle z 1311 roku. Bogata historia terenów gminy wydała owoce w postaci wielu obiektów zabytkowych, które stanowią „twarde” zasoby kulturowo-historyczne całych Kujaw.

Izbica Kujawska od czasów średniowiecznych do nowożytnych była miastem prywatnym. W XII i XIII w. należała do średniowiecznego rodu Awdańców. Pieczętowali się oni herbem własnym, który wyobrażał na tarczy w polu czerwonym figurę srebrną zbliżoną do litery „W” zwaną „ławkawicą”. Od około 1303 r. dziedziczyli ją „rycerze Jan i Florian, synowie Wilka niegdyś wojewody (brzeskiego)”. W końcu XIV i na początku XV w. dziedzicem dóbr izbickich był Maciej – ostatni z rycerskiego rodu Awdańców. W drugiej połowie XV w. miasto należało do Jana Kretkowskiego herbu Dołęga, wojewody brzeskiego, a następnie do jego spadkobierców (np. syna Mikołaja). W 1584 r. miasto było własnością wnuka Jana – Andrzeja, natomiast w końcu XVI stulecia było już w posiadaniu Jerzego Latalskiego herbu Prawdzic (1591 r.), a następnie jego brata Stanisława (1598 r.) i Czosnowskiego herbu Pomian (1599 r.). Niewykluczone, że Izbicę Kujawską w czasach nowożytnych (dokładniej, od ćwierci XVI w. aż do połowy XVIII w.) dziedziczyło kilku współwłaścicieli. Pierwszym znanym znamienitym właścicielem miasta w XVIII w. był Jan Chryzostom Skarbek herbu Abdank. W latach czterdziestych nabył on dobra izbickie od swoich braci Władysława i Wojciecha. W 1754 r. Jan Skarbek wyjednał u Augusta III przywilej lokacyjny dla Nowej Izbicy. Nowe miasto, założone na prawie niemieckim, poczęło być otwarte na migrantów. Od około 1760 r. protegowany Skarbka, Jakub Krzyżanowski (dziadek Fryderyka Chopina), pełnił

funkcję ekonoma dzierżawcy majątku w Błennej – Bonawentury Pniewskiego. W 1779 r. dobrami izbickimi zarządzał książę Michał Aleksander Czetwertyński. Stało się tak w wyniku jego ożenku z Konstancją Skarbek, primo voto: von Bruchental – wdową po zmarłym Janie Chryzostomie Skarbku (1772 r.). Co prawda, dobra izbickie po śmierci Jana dziedziczyli jego synowie (Eugeniusz, Michał, Kacper), jednakże w 1779 r. musiał nimi zarządzać M. A. Czetwertyński (1741-1796). Syn Jana, Kacper Melchior Baltazar Bonawentura Skarbek (1763-1823) dziedziczył dobra izbickie od 1796 r. do 1800 r., czyli do momentu sprzedania ich Franciszkowi Ksaweremu Zboińskiemu (1751-1818). Około 1782 r. wspomniany wyżej Krzyżanowski został dzierżawcą lub administratorem we wsi Długie (w tym roku urodziła się jego córka Tekla Justyna – matka Fryderyka Chopina).

W 1810 r. spadkobiercą Kacpra został jego syn Ignacy. Augustyn Józef Ludwik Słubicki herbu Prus I (1781-1833), prekursor pracy organicznej na Kujawach, uczestnik kampanii napoleońskiej a także poseł powiatu brzeskiego i senator Królestwa Polskiego, stał się współdziedzicem Izbicy Kujawskiej w 1819 r., tj. w momencie poślubienia Łucji z hrabiów Zboińskich herbu Ogończyk. Po objęciu dóbr izbickich A. Słubicki przyczynił się do rozwoju miasta. To jemu zawdzięcza się regulacje ulic, budowę domów oraz uprzemysłowienie ośrodka. Dzięki zabiegom dziedziców – Słubickich i Miączyńskich – w latach od około 1825 do około 1852 r. do wsi Holendry, Pasięka i Sokołowa przybyli niemieccy młynarze i sukiennicy. Te miejscowości – a także Tymień i Józefowo – zyskały niebawem miano kolonii niemieckiej, a takich było bez liku na ziemiach polskich w okresie zaborów.

W 1865 r. zmarła, nie pozostawiając testamentu – Maria Bibianna Franciszka Ksaweria Sulisława hrabina Miączyńska, córka A. Słubickiego, a żona Mieczysława hrabiego Miączyńskiego (ślub zawarli w 1847 r.). Maria od 1855 r. dziedziczyła dobra izbickie, a od 1860 r. rodzina Miączyńskich zamieszkiwała dwór w Zagrodnicy. Córka Miączyńskich, Zdzisława (1851-1876) wyszła za mąż za Zbigniewa Dzierżykraję-Morawskiego herbu Nałęcz (1841-1889), uczestnika powstania styczniowego. Zmarła w 1876 r., trzy dni przed chrztem córki Zdzisławy Marii Anieli (ur. 1876 r.), która w 1897 r. poślubiła Witolda Wodzińskiego herbu Jastrzębiec (1852-1911). W tym miejscu warto odnotować, że około 1882 r. w skład dóbr izbickich wchodziły: „miasto Izbica z przyległościami: Zagrodnica, Komorów, Wólka, Pasięka, Sokołów, Szazew, Grochowiska, Tymin i Długie; Modzerów z przyległościami: Korzecznik, Smielnik, Smielniczek, Stypień; nomenklatury: kolonie Budy Ciepłińskie, Lelechowo, Kolisz, Lucyanowo, Joasin, Zdzisławin, Józefowo Izbickie, Słubin, Mieczysławowo, Orgieleszczak, Góry, Zagrodnica, osada Libnerówka i folwark Wólka

Komorowska. Rozl. wynosi mr. (mórg) 6810". Po śmierci matki, dziedziczką majątku w Zagrodnicy została Zdzisława Maria, natomiast jej siostra Joanna (1873-1954) otrzymała Grochowiska i Mchówek. W 1896 r. Joanna wyszła za mąż za Józefa Zaborowskiego (1871-1911) z którym miała siedmioro dzieci. Bezdzienna Zdzisława w 1929 r. przekazała majątek w Zagrodnicy Stowarzyszeniu Charystów Diecezji Włocławskiej, dobroczynnej organizacji księży diecezjalnych. Darowizna opiewała na kwotę 600 tys. złotych. W 1934 r. Charyści przekazali majątek wraz zobowiązaniami Zgromadzeniu Małego Dzieła Opatrzności Bożej – Księżom Orionistom. Dziedziczka Zdzisława Wodzińska pozostała w posiadłości w Zagrodnicy, zgodnie z notarialnym zapisem, do ostatnich dni swojego życia (zmarła w 1973 r.).

3. Analiza zasobów wsi

Zasoby wsi to zbiór wszystkich elementów materialnych i niematerialnych powiązanych ze wsią oraz otaczającym ją obszarem, które można wykorzystać zarówno obecnie jak i w przyszłości przy realizowaniu przedsięwzięć na rzecz odnowy wsi. Do głównych zasobów sołectwa zalicza się środowisko przyrodnicze i kulturowe, dziedzictwo religijne i historyczne, obiekty i tereny, gospodarkę i rolnictwo, głównych sąsiadów, instytucje oraz ludzi i organizacje społeczne.

Poniższa tabela przedstawia zestawienie posiadanych przez sołectwo zasobów w formie tabelarycznej.

ANALIZA ZASOBÓW SOŁECTWA SOKOŁOWO

Rodzaj zasobu	Brak	Jest o znaczeniu małym	Jest o znaczeniu średnim	Jest o znaczeniu dużym
Środowisko przyrodnicze				
- walory krajobrazu		x		
- walory klimatu (mikroklimat, wiatr, nasłonecznienie)		x		
- walory szaty roślinnej (np. runo leśne)		x		
- cenne przyrodniczo obszary lub obiekty		x		
- świat zwierzęcy (ostoje, siedliska)		x		
- osobliwości przyrodnicze		x		
- wody powierzchniowe (jeziora, rzeki, stawy)		x		
- podłoże, warunki hydrogeologiczne		x		
- gleby, kopaliny		x		
Środowisko kulturowe				
- walory architektury wiejskiej i osobliwości kulturowe		x		
- walory zagospodarowania przestrzennego		x		
- zabytki				x
- zespoły artystyczne	x			
Dziedzictwo religijne i historyczne				
- miejsca, osoby i przedmioty kultu				x
- święta, odpusty, pielgrzymki				x
- tradycje, obrzędy, gwara			x	
- legendy, podania i fakty historyczne			x	
- ważne postacie historyczne		x		
- specyficzne nazwy			x	
Obiekty i tereny				

- działki pod zabudowę mieszkaniową		x		
- działki pod domy letniskowe	x			
- działki pod zakłady usługowe i przemysł	x			
- pustostany mieszkaniowe, magazynowe i po przemysłowe	x			
- tradycyjne obiekty gospodarskie wsi (kuźnie, młyny)	x			
- place i miejsca publicznych spotkań, szkoły	x			
- miejsca sportu i rekreacji	x			
Gospodarka, rolnictwo				
- specyficzne produkty (hodowle, uprawy polowe)	x			
- znane firmy produkcyjne i zakłady usługowe		x		
- możliwe do wykorzystania odpady poprodukcyjne	x			
Sąsiedzi i przyjezdni				
-korzystne, atrakcyjne sąsiedztwo (duże miasto, arteria komunikacyjna, atrakcja turystyczna)		x		
- ruch tranzytowy		x		
- przyjezdni stali i sezonowi		x		
Instytucje				
- placówki opieki społecznej	x			
- szkoły	x			
- dom kultury	x			
Ludzie, organizacje społeczne				
- OSP	x			
- Koło Gospodyń Wiejskich		x		
- Stowarzyszenia		x		

3.1. Środowisko przyrodnicze

Pod względem fizyczno-geograficznym gmina położona jest na obszarze Pojezierza Kujawskiego. Ukształtowanie powierzchni określają liczne wzniesienia i formy rynnowe, będące efektem ostatniego zlodowacenia. Ciekawa rzeźba terenu oraz obecność kilku jezior stanowią tu istotne walory krajobrazowe.

Jest to obszar o stosunkowo dobrze zachowanej postglacjalnej morfologii terenu. W jego obrębie występują cztery systemy jeziorne: Jeziora Długiego, Modzerowskiego, Komorowskiego, Karaśnia oraz jeziora Brdowskiego (gm. Babiak), połączonych siecią słabo wykształconych jezior. Rejon jezior Brdowskiego i Modzerowskiego stanowi obszar źródłkowy rzeki Noteci.

Młodoglacjalna rzeźba charakteryzuje się licznymi pagórkami morenowymi występującymi zwłaszcza w rejonie Izbicy (pagórki izbickie) tworzące wał długości 5 km i średniej wysokości 146 m n.p.m. oraz zagłębieniami głównie o charakterze powytopiskowym. Są one z reguły wypełnione wodą lub zabagnione. Zdecydowało to o czytelności rzeźby terenu i atrakcyjności krajobrazu.

Wieś Sokołowo położona jest w dolinie rzeki Niwki, na której występują rzadkie okazy roślinności, zwierzyny oraz wielu gatunków ptactwa, w tym m.in. bażanty, kuropatwy.

3.2. Dziedzictwo religijne, historyczne i kulturowe

Niewątpliwym atutem wsi jest jej położenie na obszarze Kujaw - malowniczej krainie historyczno - etnograficznej oraz bliskość atrakcji turystycznych.

Najważniejszym dziedzictwem, którym może szczycić się wieś Sokołowo jest Filialny kościół św. Floriana na „Pustyni” (par. Izbica Kujawska) - Drewniany kościół, fundowany w miejscu kultu pogańskiego.

Historia. Drewniany kościółek pod wezwaniem św. Floriana położony na „Pustyni”, niedaleko miejscowości Chotel, stanowi od dawna filię kościoła parafialnego w Izbicy Kujawskiej. Usytuowany jest na wzgórzu przy traktzie wiodącym z Izbicy do Przedcza i Kłodawy, w odległości ponad 3 km od miasta. Zapisana u schyłku XVI w. miejscowa tradycja głosiła, że kościół ten powstał 300, a nawet 400 lat wcześniej. W pierwszej połowie XIII w., kiedy to Izbicę odziedziczyli dwaj bracia Florian i Jan z rodu Adwańców, ufundowali oni dwa kościoły: parafialny pod wezwaniem św. Floriana i Mateusza oraz małego kościoła pod wezwaniem św. Floriana, który stanął „na Pustyni”. Występujący w obu fundacjach sakralnych jako patron św. Floriana, wskazuje na kult, jakim

Adwańcy otaczali tego świętego. W 1423 r., kiedy proboszczem był Bogusław kanonik poznański, kościół w Izbicy obdarowany został folwarkiem Chotel, w pobliżu którego znajdował się kościółek filialny.

Ząb czasu spowodował, że w XVI w. kościółek ten znajdował się w złym stanie. Dopiero w 1639 r. ks. Wawrzyniec Kraśkiewicz, wikariusz izbicki, wystawił zupełnie nową świątynię. Jednakże na początku XVIII w. stan jej nie wyglądał najlepiej i dlatego rzadko odprawiano w niej nabożeństwa. W latach 1711–1723 musiano przeprowadzić gruntowniejszy remont, bowiem w 1723 r. bp Krzysztof Antoni Szembek dał ponowne zezwolenie na odprawianie tu nabożeństw.

Ponadto od około 1700 r. przy tym kościółku zamieszkiwali pustelnicy, wywodzący się najczęściej z członków trzeciego zakonu św. Franciszka, którzy sprawowali nad nim codzienną opiekę. Kolejnych czynności naprawczych dokonano na krótko przed 1778 r. Wówczas to pokryto całość nowymi gontami. Na środku znajdowała się niewielka wieżyczka. Kościół otoczony był cmentarzem grzebalnym.

W 1816 r. właściciel dóbr izbickich Ksawery hrabia Zboiński wybudował tu prawie od podstaw nowy kościół. W XIX w. czyniono tylko niezbędne prace zabezpieczające, stąd często powtarzają się polecenia o konieczności napraw.

Opis kościoła. W 1932 r. sporządzono w miarę dokładny opis kościoła „Na Pustyni”. Cały drewniany, posiadał belkę tęczową ze sceną Męki Pana Jezusa. W ołtarzu głównym, gdzie odprawiano msze, znajdował się obraz św. Floriana oraz jego relikwie. W ołtarzach bocznych były obrazy Matki Bożej i św. Barbary. Na starym cmentarzu przykościelnym zachowało się kilka grobów. Wewnątrz kościoła znajdują się drewniane rzeźby z XVIII wieku. Kaplica pozostaje do tej pory w swoistym, oryginalnym kształcie.

Przeznaczenie: Kościół jest obecnie ogólnie dostępny dla celu kultu oraz działalności kulturalno-oświatowych a także dla zwiedzających.

3.3 Infrastruktura techniczna

Wieś Sokołowo jest w pełni zwodociągowana, zelektryfikowana oraz stelefonizowana.

Główne szlaki komunikacyjne przebiegające przez wieś Sokołowo to:

- droga wojewódzka Nr 269 Kowal – Szczerkowo
- droga powiatowa Nr 2931 Izbica Kujawska – Boniewo – Borzymie (4,1 km)
- drogi gminne: Nr 191230C Pasięka – Sokołowo
 Nr 191235C Sokołowo - Skarbanowo
 Nr 191236C Sokołowo – Izbica Kujawska
 Nr 191203C Sokołowo - Pasięka

3.4 Gospodarka i rolnictwo

Podstawowym źródłem utrzymania mieszkańców Sokołowa jest dochód z działalności rolniczej i pozarolniczej. Występują tu głównie małe gospodarstwa rodzinne o powierzchni nieprzekraczającej 10 ha.

Teren sołectwa to głównie gleby biellicowe, które nie zaliczają się do urodzajnych. W produkcji rolnej obserwuje się tradycyjność w uprawach polowych, natomiast w chowie zwierząt

inwentarskich można zaobserwować nastawienie rolników na określony kierunek produkcji.

Na terenie sołectwa istnieje 6 zarejestrowanych podmiotów gospodarczych, które świadczą swoje usługi nie tylko na terenie gminy, ale również w skali województwa, a nawet kraju.

3.5 Sąsiedzi

Tereny gminy Izbica Kujawska zamieszkiwały trzy narodowości: polska, żydowska i niemiecka, których kultury przenikały się wzajemnie, czego efektem są liczne zabytki architektoniczne. W bliskim sąsiedztwie Sokołowa znajdują się miejsca i obiekty oddziałujące na wieś i zwiększające szanse jej rozwoju. Niewątpliwym atutem wsi jest jej położenie na obszarze Kujaw - malowniczej krainie historyczno - etnograficznej oraz bliskość takich atrakcji turystycznych jak np.:

1. Jezioro Długie i Modzerowskie,
2. Grobowce megalityczne w miejscowościach Wietrzychowice i Gaj,
3. Kościół parafialny pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Izbicy Kujawskiej z połowy XV wieku, usytuowany został w miejscu starej drewnianej świątyni. W ołtarzu głównym znajduje się łaskami słynący obraz Matki Bożej Izbickiej zwany „Coronatą”.
4. Kościół parafialny pw. św. Stanisława BM w Modzerowie – drewniana świątynia z 1591 r.
5. Kościół parafialny pw. św. Małgorzaty PM w Błennie – pierwotnie kościół drewniany z XIV w. Obecnie murowany z dwukondygnacyjną wieżą, wybudowany w latach 1861-1877. W świątyni znajdują się między innymi chrzcielnica i rzeźby świętych z XVIII wieku.
6. Kościół ewangelicki-augsburski w Izbicy Kujawskiej - świątynia murowana, w stylu neogotyckim z lat 1907-1909.
7. Synagoga w Izbicy Kujawskiej z 1880 roku.
8. Dwór w Izbicy-Zagrodnicy.
9. Dwór w Mchówku (XIX w.).
10. Dwór w Szczkowie.

3.6 Instytucje

Ośrodkiem handlowo-usługowym pełniącym podstawowe funkcje administracyjne, socjalne, w zakresie ochrony zdrowia i kultury pełni pobliska Izbica Kujawska. Na terenie miasta znajdują się: Urząd Gminy i Miasta, Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej, Zespół Ekonomiczno-Administracyjny Szkół, Zakład Gospodarki

Komunalnej i Wodociągowej, Przedszkole Samorządowe, Szkoła Podstawowa, Gimnazjum, Liceum ogólnokształcące, Zasadnicza Szkoła Zawodowa, Biblioteka Publiczna, Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Urząd Pocztowy, Bank Spółdzielczy Lubraniec oddział Izbica Kujawska.

Ze względu na brak na terenie sołectwa placówek oświatowych, młodzież pobiera naukę w szkołach w Izbicy Kujawskiej. Bliskość tych placówek oraz dogodny dojazd pozwalają na podnoszenie przez dzieci i młodzież z Sokołowa swojej wiedzy. Jednak brak miejscowych warunków lokalowych do prowadzenia działalności kulturalnej zmusza zarówno młodzież jak i dorosłych mieszkańców do korzystania z usług kulturalnych w mieście Izbica Kujawska. Ze względu na odpowiednią bazę lokalową oraz przygotowaną kadrę fachową miasto oferuje dużo różnorodnych zajęć kulturalnych i sportowych. Działalność sportowa prowadzona jest w szkołach na terenie gminy i miasta Izbica Kujawska.

3.7 Kapitał ludzki

Wieś liczy 118 mieszkańców zrzeszających się w różnych organizacjach społecznych, m.in. w kołach gospodyń wiejskich i innych działających na terenie gminy Izbica Kujawska.

Sołtysem wsi Sokołowo jest Pan Zbigniew Kucharski, a w skład rady sołectwa wchodzi: Maruszewski Henryk, Matusiak Zbigniew, Piasecki Grzegorz. Rada Sołecka jest organem opiniodawczo - doradczym.

Do zadań Rady Sołeckiej należy przede wszystkim:

- wspomaganie działalności sołtysa jako organu wykonawczego sołectwa,
- podejmowanie działań oświatowo - wychowawczych na rzecz umocnienia rodziny,
- współpraca z organami i instytucjami w zakresie kształtowania współżycia społecznego,
- organizacja wspólnych prac na rzecz sołectwa i społeczności lokalnej,
- tworzenie pomocy sąsiedzkiej,
- zapewnienie porządku i czystości na terenie sołectwa w zakresie uzupełniającym zadania i działania organów gminy;
- sprawowanie kontroli w zakresie poprawy warunków życia na wsi.

4. Analiza SWOT

Jej celem jest sformułowanie mocnych i słabych stron wsi Sokołowo oraz szans i zagrożeń występujących w jej otoczeniu. Każda z nich może mieć bowiem potencjalny wpływ na przyszłość sołectwa i jego mieszkańców. Wymienione w poniższej tabeli cechy wsi są ściśle powiązane z realizacją działań w ramach planu jej odnowy. Analiza pozwala ocenić zjawiska kryzysowe i sformułować działania zmierzające do ich usunięcia, a tym samym przyczynia się do poprawy jakości życia mieszkańców wsi.

SILNE STRONY	SŁABE STRONY
<ol style="list-style-type: none">1. Atrakcyjne położenie geograficzne przy drodze wojewódzkiej i powiatowej.2. Dziedzictwo religijne, historyczne i kulturowe.3. Kultywowanie tradycji.4. Poparcie władz lokalnych dla ewentualnych inicjatyw.	<ol style="list-style-type: none">1. Zły stan zabytków architektonicznych.2. Brak dróg gminnych o nawierzchni bitumicznej.3. Brak połączenia drogi wojewódzkiej z drogą powiatową.4. Przystarzałe i niewystarczające oświetlenie uliczne.5. Słabe wykorzystanie potencjału turystycznego.6. Brak przydomowych oczyszczalni ścieków.
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ol style="list-style-type: none">1. Zachowanie i kultywowanie tradycyjnych obrzędów i zwyczajów.2. Możliwość pozyskania dotacji unijnych na projekty związane z rewitalizacją budynków wpisanych do rejestru zabytków.3. Podniesienie atrakcyjności walorów turystycznych miejscowości.	<ol style="list-style-type: none">1. Zanikanie kultury i tradycji.2. Zwiększający się ruch pojazdów, powodujący niszczenie szlaków komunikacyjnych.3. Wysokie koszty inwestycji infrastrukturalnych.

Co ją wyróżnia?	Posiadanie pięknego, unikalnego zabytku.
Jakie pełni funkcje?	W okresie letnim staje się atrakcyjnym turystycznie miejscem zarówno dla mieszkańców Gminy jak i wielu zewnętrznych turystów.
Kim są mieszkańcy?	Rolnicy, właściciele gospodarstw rolnych, gospodynie domowe, dzieci w wieku przedszkolnym, szkolnym, młodzież gimnazjalna, ponadgimnazjalna, studenci Mieszkańcy sołectwa są bardzo zróżnicowani pod względem wykształcenia, wieku oraz miejsc pracy.
Co jest głównym źródłem utrzymania mieszkańców?	Rolnictwo, praca w zakładach.
W jaki sposób jest zorganizowana wieś i mieszkańcy ?	Mieszkańcy wsi nie są najlepiej zorganizowani.
W jaki sposób są rozwiązywane problemy ?	Na zebraniach wiejskich i w mniejszych gronach ludzi. W ważnych i pilnych sprawach mieszkańcy bezpośrednio interweniują u sołtysa, Burmistrza lub we właściwych instytucjach.
Jak wygląda nasza wieś ?	Estetyczny wygląd, zadbane posesje. Brak utwardzonych dróg.
Jakie obyczaje i tradycje są u nas pielęgnowane i rozwijane ?	Tradycje związane ze świętami roku liturgicznego (Boże Narodzenie, Wielkanoc, Wszystkich Świętych, odpusty)
Jak wyglądają mieszkania i obejścia ?	Zadbane, czyste.
Jaki jest stan otoczenia i środowiska ?	Władze gminy jak i sami mieszkańcy wykazują właściwą troskę w zakresie ochrony środowiska.
Jakie jest rolnictwo ?	Małe, tradycyjne gospodarstwa rodzinne.

5. Wizja rozwoju wsi

Biorąc pod uwagę powyższą analizę określono wygląd i charakter wsi po upływie 7 lat od momentu wejścia w życie Planu Odnowy Miejscowości. Szczegóły dotyczące docelowej wizji zawiera poniższa tabela.

Nasza wieś po upływie 7 lat

Co ma ją wyróżniać?	Odrestaurowany zabytek będący wizytówką wsi. Rozwinięta infrastruktura turystyczna w pełni wykorzystująca posiadane walory.
Jakie ma pełnić funkcje?	Miejsce kultu, działalności kulturalno-oświatowych. Atrakcyjna turystycznie miejscowość.
Kim mają być mieszkańcy?	Ludźmi zintegrowanymi ze sobą, potrafiącymi wspierać się wzajemnie, aktywnymi społecznie, altruistami.
Co ma dać utrzymanie?	Praca w rolnictwie i w zakładach oraz turystyka.
W jaki sposób ma być zorganizowana wieś i mieszkańcy?	Wspólne podejmowanie działań na rzecz rozwoju wsi.
W jaki sposób mają być rozwiązywane problemy?	Na zebraniach wiejskich oraz spotkaniach integracyjnych.
Jak ma wyglądać nasza wieś?	Estetyczny wygląd budynków, zabytków, chodniki dla pieszych, lepszy stan dróg biegnących w centrum wsi, oświetlenie wsi.
Jakie obyczaje i tradycje mają być u nas pielęgnowane i rozwijane?	Nabożeństwa związane ze świętami roku liturgicznego
Jak mają wyglądać mieszkania i obejścia?	Zadbane, czyste, pełne zieleni i kwiatów.
Jaki ma być stan otoczenia i środowiska?	Estetyczny, mieszkańcy powinni być świadomi korzyści jakie im samym niesie segregacja odpadów, palenie w piecach właściwych materiałów.
Jakie ma być rolnictwo?	Nowoczesne, dynamiczne, rozwijające się.

Po przeprowadzeniu powyższych analiz sformułowano wizję rozwoju wsi oraz działania, które powinny być podjęte w celu jej osiągnięcia. Jej głównym priorytetem jest rozwój wsi oparty na zasobach ludzkich oraz ich dziedzictwie. Wśród działań inwestycyjnych na pierwszy plan wysuwa się konserwacja zabytkowego, drewnianego budynku Kościoła p.w. Św. Floriana w „Pustyni” (Sokołowo), który jest wyróżnikiem tej miejscowości. Poszczególne cele i zadania zawiera poniższy

harmonogram.

6. Arkusz Planowania Długoterminowego

Harmonogram planowanych działań

L.p.	Nazwa zadania	Okres Realizacji	Szacunkowy Koszt (zł)	Realizator	Hierarchia ważności
1.	Zachowanie lokalnego dziedzictwa kulturowego i historycznego				
1.1.	Prace remontowe i konserwatorskie Kościoła pw. Św. Floriana w „Pustyni” (Sokołowo) – etap II	2012-2014	200.000	Parafia rzymskokatolicka p.w. WNMP w Izbicy Kujawskiej	1
1.2	Renowacja zabytkowych grobów	2013-2020	50.000	Parafia rzymskokatolicka p.w. WNMP w Izbicy Kujawskiej	2
2.	Poprawa bezpieczeństwa mieszkańców, lepsze wykorzystanie walorów turystycznych, poprawa infrastruktury wsi				
2.1	Budowa parkingu i chodników wokół kościoła oraz ogrodzenie terenu	2013-2016	200.000	Parafia rzymskokatolicka p.w. WNMP w Izbicy Kujawskiej	1
2.2	Przebudowa drogi gminnej Sokołowo – Pasięka	2013-2020	2.000.000	Gmina i Miasto Izbica Kujawska	2
2.3	Budowa oświetlenia wsi	2013-2020	30.000	Gmina i Miasto Izbica Kujawska	3
2.4	Budowa przydomowych oczyszczalni ścieków	2014-2020	50.000	Gmina i Miasto Izbica Kujawska	4

7. Opis planowanych działań inwestycyjnych i przedsięwzięć aktywizujących społeczność lokalną

1.1 Prace remontowe i konserwatorskie Kościoła p.w. św. Floriana w „Pustyni” (Sokołowo) – etap drugi

Cel: Zachowanie lokalnego dziedzictwa kulturowego i historycznego

Uzasadnienie: Kościół pw. św. Floriana w „Pustyni” (Sokołowo) obecnie znajduje się w złym stanie. W 2011 r. miał miejsce pierwszy etap prac remontowych kościoła na „Pustyni”. Najpierw zostały rozszalowane i wyprostowane ściany świątyni. Następnie wykuto stare podmurówki z białej cegły. Na tym etapie prac można było dokładnie obejrzeć konstrukcję kościoła, jak również dostrzec zniszczenia. Ściany, intensywnie skorodowane przez korniki, zostały poddane procesowi flekowania. Wykonano nowe podmurówki i schody z kamienia polnego. Oszalowanie ścian zamknęło pierwszy etap prac.

Drugi etap prac remontowych kościoła filialnego będzie polegał na:

- rozebraniu pokrycia dachowego z gontu, deskowania,
- wzmocnienie i wymiana osłabionych elementów konstrukcyjnych więźby dachowej, stropu i sygnaturki,
- ułożenie nowego gontu, pełnego deskowania połaci dachowej i pokrycia sygnaturki z blachy,
- wykonanie obróbek blacharskich, rynien, rur spustowych,
- wykonanie prac fundamentowych – drenarskich – ciesielskich i pokrywczych wraz z konstrukcją nośną ścian i oszalowania,
- impregnacja i konserwacja całości drewna nowo wybudowanego i zabytkowego – przeciwpożarowa, grzybo- i owadobójcza, środkami odpowiednio dobranymi do wnętrza i zewnętrznych części.

Kościół jest obecnie ogólnie dostępny dla celu kultu oraz działalności kulturalno-oświatowych a także dla zwiedzających. Dzięki pracom remontowym i konserwatorskim zyska nowe oblicze i będzie służył mieszkańcom przez wiele lat.

Koszt inwestycji: 200.000 zł

Harmonogram realizacji: 2012-2014

Źródło finansowania: środki własne, środki UE

1.2 Renowacja zabytkowych grobów

Cel: Zachowanie lokalnego dziedzictwa kulturowego i historycznego

Uzasadnienie: Kościół otoczony był cmentarzem grzebalnym. Do dziś zachowało się kilka grobów, w tym groby znamienitych osób. Odrestaurowanie i odnowienie zabytkowych grobów stanowić będzie kolejną ciekawą atrakcję dla turystów zwiedzających drewniany kościółek. Zadbane i odnowione miejsce przyciągnie wielu turystów.

Koszt inwestycji: 50.000 zł

Harmonogram realizacji: 2013-2020

Źródło finansowania: środki własne, środki UE

2.1 Budowa parkingu i chodników wokół kościoła oraz ogrodzenie terenu

Cel: Poprawa bezpieczeństwa i jakości życia mieszkańców, poprawa infrastruktury wsi.

Uzasadnienie: Przy wyremontowanym i odrestaurowanym kościele planowana jest budowa parkingu oraz chodników wokół kościoła dla osób odwiedzających zabytek oraz wiernych uczęszczających na niedzielne i świąteczne msze św. Ponadto nowe ogrodzenie uatrakcyjni to interesujące miejsce. Inwestycja wpłynie również na poprawę bezpieczeństwa mieszkańców i turystów zatrzymujących się przy kościele, ponieważ kościół położony jest przy ruchliwej drodze wojewódzkiej, gdzie nie ma możliwości dłuższego postoju.

Koszt inwestycji: 200.000 zł

Harmonogram realizacji: 2013-2016

Źródło finansowania: środki własne, środki UE

2.2 Przebudowa drogi gminnej Sokołowo-Pasieka

Cel: Poprawa bezpieczeństwa i jakości życia mieszkańców, poprawa infrastruktury wsi.

Uzasadnienie: Większość dróg gminnych w sołectwie to drogi gruntowe. Konieczna jest budowa dróg utwardzonych ze względu na trudności komunikacyjne z głównymi ośrodkami w gminie. Utrudnienia te są szczególnie uciążliwe w okresie zimowym. Dzięki inwestycji nastąpi polepszenie układu komunikacyjnego poprzez włączenie drogi gminnej z drogą powiatową Nr 2931 i drogą wojewódzką Nr 269.

Koszt inwestycji: 2.000.000 zł

Harmonogram realizacji: 2014-2020

Źródło finansowania: środki własne, środki UE

2.3 Budowa oświetlenia wsi

Cel: Poprawa bezpieczeństwa i jakości życia mieszkańców, poprawa infrastruktury wsi.

Uzasadnienie: Wieś na chwilę obecną jest słabo oświetlona. Postawienie dodatkowych punktów świetlnych znacząco poprawi poziom bezpieczeństwa mieszkańców, jak i przybywających tu turystów.

Koszt inwestycji: 30.000 zł

Harmonogram realizacji: 2013-2020

Źródło finansowania: środki własne, środki UE

2.4 Budowa przydomowych oczyszczalni ścieków

Cel: Poprawa jakości życia mieszkańców, poprawa infrastruktury wsi.

Uzasadnienie: Przydomowe oczyszczalnie ścieków są idealnym rozwiązaniem dla domów położonych poza obszarami uzbrojonymi (posiadającymi dostęp do sieci kanalizacyjnej). Przydomowa oczyszczalnia ścieków jest to urządzenie, które oczyszcza ścieki i pozwala na odprowadzenie ich w stanie oczyszczonym do gruntu. Przydomowe oczyszczalnie ścieków to doskonały sposób aby uchronić nasze środowisko przed zanieczyszczeniami.

Koszt inwestycji: 50.000 zł

Harmonogram realizacji: 2014-2020

Źródło finansowania: środki własne, środki UE

8. Podsumowanie

Plan Odnowy Miejscowości Sokołowo na lata 2012-2020 precyzuje kierunek działań na rzecz poprawy jakości życia na obszarach wiejskich przez zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców wsi oraz promowanie obszarów wiejskich. Działania te umożliwią rozwój tożsamości społeczności wiejskiej, zachowanie dziedzictwa kulturowego i specyfiki obszarów wiejskich oraz wpłyną na wzrost atrakcyjności turystycznej i inwestycyjnej obszarów wiejskich. Realizacja Planu Odnowy Miejscowości ma także służyć integracji społeczności lokalnej.

Przedstawiony dokument zawiera zadania zmierzające do osiągnięcia pożądaných efektów, czyli odnowy wsi, a także formułuje cele, do osiągnięcia, których należy dążyć, aby podwyższyć komfort życia jej mieszkańców.

Realizacja działań zawartych w niniejszym dokumencie powinna przyczynić się do poprawy infrastruktury sprzyjającej poprawie warunków życia mieszkańców wsi. Efektem realizacji zadań wskazanych w omawianym planie będzie wizerunek wsi, w której dba się o czystość oraz środowisko, a jej mieszkańcy aktywnie działają i wykazują zaangażowanie w lokalne problemy. Opisanie w Planie Odnowy Miejscowości Sokołowo działania powinny służyć rozwojowi zarówno samej wsi, jak i całej gminy.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Marian Lewandowski